

מיסודה של עיריית באר-שבע והאגודה לתרבות וחברה בית העם
רחוב זלמן שזר, באר-שבע * טל. המשרד 057-73478
טל. הקופה 057-74848

12

יו"ר האגודה : **בנ"צ כרמל**, סגן ראש העירייה
מנהל התיאטרון : **גרשון בילו**
מנהלת אדמיניסטרטיבית : **חנה אפרתי**
במאי בית : **חנן שניר**
יועצי רפרטואר : **עדה בן נחום**, ד"ר תום לוי
יועצת מוסיקלית : **ציפי פליישר**
תנועה : **אסנת לוי**

מסיה דה פורסוניאק

מאת: מולייר

תרגום: נתן אלתרמן . בימוי: תיאודור תומא

תפאורה ותלבושות: לידיה פינקוס-גני . תאורה: בנצי מוניץ

שיר פתיחה: עדה בן-נחום . מוסיקה: ציפי פליישר

תנועה: יורם בוקר

מסיה דה פורסוניאק	: דב רייזר
אורונט	: ששי סעד
זולי	: אסתי קוסוביצקי
ארסט	: דורון תבורי / יוסף אבו-ורדה
נרין	: נעמי גרינבאום
סברינגי	: רוברט הניג
רופא	: שמואל שילה / שמואל קנדל
רוקח	: יוסף אבו-ורדה / דורון תבורי
כפרית	: אסתי קוסוביצקי
כפרי	: שי שורץ
שומרים שויצריים	: יוסף אבו-ורדה / דורון תבורי
קצין משטרה	: שי שורץ

הצגה ראשונה	: 24.10.75
מנהלת הצגה	: רות מוזס
עוזר לבמאי	: אורי זוהר
מנהל במה	: מורדי קצב

מסיה דה פורסוניאק

באוקטובר שנת 1669 היה מולייר שבע קרבות. זה עתה הסתיים מאבקו על הצגת „טרטיף” בנצחוננו. המחזה עלה על הבמה, לצמיתות — וזאת הודות לתמיכתו הנלהבת של המלך לואי הארבעה-עשר. החל מעתה הקדיש מולייר מאמצים רבים לשעשע את תומכו המלכותי — וזאת מבלי לסבך את עצמו בנושאים העלולים להסב לשניהם — המלך והליצן — צרות. וכך נוצר „מסיה דה פורסוניאק” — שאולי יש לקרוא לו בעברית „מר חזרזירון”.

זהו סיפור על אציל (שלשונו מסגירה בו עורך־דין לשעבר), איש לימוזן, הבא לשאת אשה בפאריס. כיוון שפורסוניאק הוא ה„שידוך” שמכין האב אורונט לבתו ז'ולי, המאוהבת בארסט, עושה זוג האוהבים כל מה שניתן שיוכלו כדי לשבש את השידוך, בעזרת צמד משרתים. אין צורך לומר, שהאהבה מנצחת, כשפורסוניאק נמלט מפאריס אבל וחפוי ראש, לאחר שהוקז דמו ונעשה לו חוקן על ידי רופאים, המבטיחים ש„יתפקע ויתפגור, אבל אנחנו נרפא אותו”; נמלט מידי עורכי־דין, המבטיחים לו תליה על ריבוי נשים, ועוד ועוד.

מה שמייחד את מר פורסוניאק מלהיות עוד פארסה על צמד אוהבים, שההורים עומדים בדרכם אל האושר, הם כמה דברים: האחד הוא האופי ה„פיוטי מוסיקאלי” המלווה את השעשוע הגס והלא-כל-כך-מקורי שעוצב על ידי מולייר. המחזה נועד להיות מעין מחזמר, נכתבה לו מוסיקה, ששברה את המסגרת העלילתית ונתנה פתח להשטתות חסרת מעצורים. מלבד כך, יש במחזה זה התקפה חריפה על עורכי־דין, על החוק, ועל הרופאים, התקפות שמולייר עמד לפתח מאוחר יותר במחזות מפורסמים כ„החולה המדומה”.

לכאורה, „מר פורסוניאק” הוא שעשוע שנועד לשמח את ליבו של המלך ולסתום חור ברפרטואר של להקתו של מולייר. מולייר עצמו שיחק את פורסוניאק האומלל. אבל גם כשהתכוון מולייר לבדר, ורק לבדר — היתה זאת גאוניותו שיצקה לתוך צורות הבידור הלא מהוקצעות שלמד במסעותיו בערי השדה, את ההתקפות שלוחות הרסן, הציניות, אך כאלה, שכלל אינן משוללות יסוד, התקפות, שאפילו היום נותנות חומר למחשבה, ביחוד אם במקום רופאים נראה אותן מתיחסות למשל לרופאי הנפש.